

Xuân này (2018) Lại Nhớ Tết Mậu Thân

Lý Kiến Trúc

Tài liệu mới nhất, chính thức của Đảng Cộng sản Việt Nam nói Chủ tịch Hồ Chí Minh chủ trì các cuộc họp của Bộ Chính trị Bắc Việt trong tháng 5 và 6/1967, xem xét dự thảo kế hoạch chiến lược Đông Xuân 1967 - 1968.

Toàn cảnh Bộ chính trị, cựu bộ chính trị, nội các chính phủ, tướng lãnh và hàng trăm Ủy viên trung ương hiện diện trong buổi lễ "tri ân" tại Dinh Thống Nhất (Dinh Độc Lập Sài Gòn) ngày 31/01/2018. Cựu Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ngồi cạnh Thủ tướng Phúc (ảnh góc trái). VTV1

Hoàng thành tan nát đau thương.

2:45 sáng 31 tháng 01 năm 1968 (mùng Hai Tết Mậu Thân), các lực lượng vũ trang Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, tiếp vận bởi bộ đội Bắc Việt đồng loạt tấn công trên toàn lãnh thổ miền Nam Việt Nam. Cuộc tấn công mở màn chiến dịch dưới khẩu hiệu "Tổng tiến công và nổi dậy".

Những binh sĩ đầu tiên của Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam (MTDTGPMN) đa số thuộc binh chủng đặc công nổ súng vào các mục tiêu như tòa Đại Sứ Mỹ, Dinh Độc Lập, Đài Phát Thanh Quốc Gia, Bộ Tư Lệnh Hải Quân, phi trường Tân Sơn Nhất, Tòa Đại Sứ Phi Luật Tân.... Ba trọng điểm ưu tiên trên danh sách chiến dịch Tết Mậu Thân 1968 là thủ đô Sài Gòn, cố đô Huế, và mặt trận Khe Sanh, một cứ điểm hỏa lực do sự đoàn l bộ binh và TQLC Mỹ trấn giữ nằm ngay yết hầu đường mòn Hồ Chí Minh, hiện đang bị các sư đoàn Bắc Việt ngày đêm bao vây tập kích. Khe Sanh cách Huế khoảng 100km.

Chiến dịch Tổng tiến công và nổi dậy Tết Mậu Thân 1968 trên toàn tỉnh thành miền nam Việt Nam liên hợp với trận địa chiến Khe Sanh vừa là chiến thuật liên hoàn quân sự vừa là cú đấm chính trị trên bàn hội nghị Paris. Đánh mà không cần giữ, không cần chiếm lâu dài - chỉ cần tiếng vang và áp lực chính trị lên Hoa Thịnh Đốn.

Khe Sanh cách Huế khoảng 100km.

Hai mặt trận "tỉnh thành" và "cứ điểm hỏa lực" mang bản chất chiến tranh khác nhau nhưng cùng một mục đích. Do đó, hàng vạn binh sĩ MTDTGPMN tham gia chiến dịch Tết Mậu Thân cần phải "nướng" cho chính trị. Đánh Mậu Thân là đánh cho chính trị. Không có gì ngạc nhiên khi dân tỉnh thành thấy toàn quân khăn rằn tràn vào phố mà không thấy bộ đội chính qui đâu cả. Một chiến binh Giải phóng tên là Ba Đen trong nhóm 19 đặc công khi đánh tòa đại sứ Mỹ kêu trời: "Các anh ơi, tụi em hoàn thành nhiệm vụ rồi sao không thấy các anh tiếp ứng, các em chết hết!"

Còn binh sĩ Mỹ đi đánh nhau ở Việt Nam chỉ biết hai chữ Việt Công (VC) mà không phân biệt được lính nào là lính VC lính nào là lính bộ đội Bắc Việt. Dưới mắt Mỹ họ toàn là lính trong rừng chui ra. Thậm chí họ cũng không biết "đặc công" là lính gì.

Tập kích thủ đô Sài Gòn là lẽ tất nhiên, nhưng vì sao cố đô Huế lại được Bộ chính trị Hà Nội và Trung ương cục miền Nam chọn làm chiến trường quan trọng mà không là Cần Thơ hay Đà Nẵng? Có thể Huế với quần thể di tích lăng tẩm văn hóa nổi tiếng trên thế giới. Người Mỹ yêu chuộng di tích văn hóa cổ sẽ không dội bom tàn phá. Lăng tẩm chính là các pháo đài.

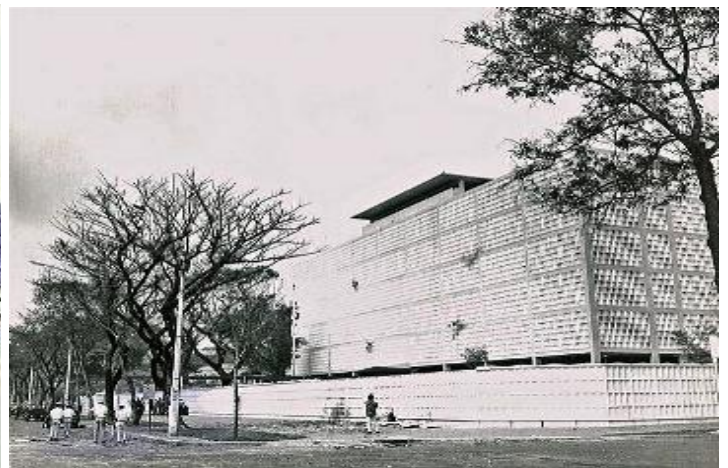
Những hình ảnh vụ Mậu Thân cho thấy có bộ đội chính quy Bắc Việt xuất hiện tác chiến ở Huế, nhưng chỉ yểm trợ hậu cần mà không có trận địa chiến nào giữa bộ đội và lực lượng chính qui Mỹ. Sau trận chiến, thống kê cho biết số thương vong nặng nề thuộc về quân Giải phóng.

Một điểm nóng trong trận Mậu Thân Tết ở Sài Gòn là tòa Đại sứ Mỹ chỉ diễn ra có 6 tiếng, nhưng tiếng đạn B40 nổ vang dội chọc thủng bức tường xi măng kiên cố bảo vệ bên ngoài tòa đại sứ do truyền thông quốc tế "nóng" đưa tin làm dân nước Mỹ rúng động, Quốc hội Mỹ bật ngửa. Chiến thắng không trong tầm tay. Chỉ có 19 tay súng đặc công ở Sài Gòn đánh vào tòa đại sứ nhưng là một cú đấm chính trị cực lớn. Hà Nội và MTDTGPMN được dịp la làng. Cánh mạng VN đánh vào tận "sào huyệt" để quốc Mỹ, mảnh đất phương Đông của Ngũ Giác Đài bị quân Giải phóng làm chủ ... 6 tiếng.

Tổng chỉ huy quân lực Mỹ ở Việt Nam, Đại tướng W. Westmoreland rửa bọn lừa bịp hươu chiến. Tuy nhiên, ở Sài Gòn, quân Giải phóng và hàng trăm cơ sở nội thành "nổi dậy" hầu như bị "nướng" gần hết. Trên khắp các mặt trận tỉnh thành nổ ra, dân chúng chỉ thấy bóng dáng quân Giải phóng. Họ được dễ dàng nhận diện qua sắc phục. Họ thường mặc quần áo đen, quần đùi áo bà ba, quần khắn rằn, đặc công thì mặc thường phục như dân thường. Còn quân bộ đội Bắc Việt trang bị quần áo chính quy, đội mũ sao vàng chỉ thấy ở các trận địa chiến qui ước. Ở Huế, còn thấy bóng dáng bộ đội Bắc Việt. Sài Gòn rất ít thấy, chỉ thấy VC.

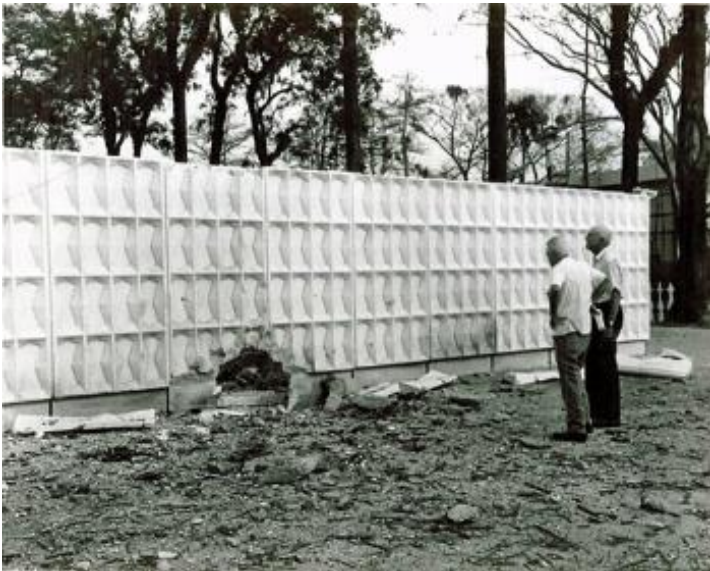
Tòa Đại sứ Hoa Kỳ 6 tầng oai nghi mới xây xong trên đại lộ Thống Nhất quận I Sài Gòn năm 1967.

Toà Đại Sứ Mỹ nhìn từ góc đường Thống Nhất và Mạc Đĩnh Chi, thấy rõ ba vết thủng do B40 bắn vào, và dưới chân tường rào phía ngoài, (chỗ người đứng), một lỗ thủng cỡ một mét do đặc công Việt Cộng dùng bộc phá (mìn) phá thủng tạo lối vào bên trong cho đặc công.

Một số nhà phân tích cho rằng, trận Mậu Thân 1968 là trận "nướng quân" MTDTGPMN. Tương tự, trận Lam Sơn 719 Hạ Lào 1971 là trận "nướng quân" Chủ lực VNCH. Tất nhiên các nhận xét như vậy chỉ là nghi vấn trong bối cảnh Hội đàm Paris 4 bên đang diễn ra. Những đòn phép - thỏa ước - đi đêm ngầm, những đánh giá về lực lượng các bên trên con đường tiến tới các giải pháp. Nếu MTDTGPMN mạnh quá thì sao? Nếu Quân lực VNCH mạnh quá thì sao?

Các trận đánh giữa Mỹ và Bắc Việt thường được sử dụng làm bàn đạp trên bàn hội nghị chính trị. Khi mặt trận Tết Mậu Thân nổ ra, mặt trận Khe Sanh - Mỹ vẫn còn bị quân chính quy Bắc Việt bao vây. Huế và Khe Sanh trở thành cán cân đo lường ý chí chính trị trên bàn hội nghị Paris. Ngoại trừ trận cố thành Quảng Trị năm 1972, Quân lực VNCH chiến thắng vang dội nhưng không đủ xoay chuyển bàn cờ chính trị giữa Hoa Thịnh Đốn và Hà Nội. Quân sự và Chính trị là hai anh em song sinh, nhưng tiếc thay, thuyết "Việt Nam hóa" ra đời quá muộn. Quân lực VNCH bao nhiêu năm ở thế phòng thủ thụ động và hậu cần Quốc hội Mỹ ám ố hội tề.

Tòa Đại sứ Mỹ được ví như "Ngũ Giác Đài phía Đông" trên đại lộ Thống Nhất bị bộc phá nổ thủng lỗ cho 19 đặc công VC chui vào từ lỗ này. (Hình của Viện Lịch Sử Bộ Binh Mỹ)

Xác các cảm tử quân đặc công nằm rải rác trong khuôn viên tòa đại sứ cùng với vũ khí. Photos Net(Military History Institute)

Trong số 19 đặc công cảm tử đánh vào tòa đại sứ, 17 bị bắn chết tại chỗ khi TQLC Mỹ đổ bộ từ trực thăng trên nóc xuống, 2 bị bắt trong đó có tổ trưởng tên là Ba Đen. Hai Quân Cảnh Mỹ áp giải tù binh một mặc quần đùi, một mặc quần tây áo sơ mi. (Hình của Don Hirst, người chụp hình của Bộ Binh Mỹ)

Bào chữa cho sự kiện sinh lực MTDTGPMN bị tiêu diệt hầu hết ở các thành phố miền Nam, nguyên Đại tướng Bắc Việt Phạm Văn Trà, Bộ trưởng Quốc phòng Hà Nội 1997-2006, nói: "Trên toàn miền Nam các đơn vị cũng hy sinh rất nhiều. Tuy nhiên, tôi cho rằng, kết quả cuối cùng ta thắng lợi. Phải chấp nhận hy sinh, thiệt hại để đi đến chiến thắng về chính trị, kết thúc được chiến tranh". Một câu an ủi đối với các cựu chỉ huy chiến trường quân Giải phóng và Câu Lạc Bộ Kháng Chiến.

Một nguồn sử liệu chính thức của Hà Nội (Lịch sử Đảng Cộng sản Việt Nam, tập 2 - 1954-1975, Nhà xuất bản Chính trị quốc gia, Hà Nội, 1995), theo sách này, "111.306 cán bộ, chiến sĩ lực lượng vũ trang và chính trị ở miền Nam đã hy sinh và bị thương, hàng vạn quần chúng cách mạng đã ngã xuống". Tài liệu của Cục tác chiến năm 1969 cho biết 44.824 người hy sinh và 61.267 bị thương. (theo BBC 05/2/2018). Thật là "*Nhất tướng công thành vạn cốt khô*". Cho đến nay vẫn chưa có tài liệu giải mã về sự "hy sinh" khủng khiếp này.

Sự kiện Bộ chính trị đã chọn Sài Gòn làm nơi tổ chức lễ "tri ân" Mậu Thân 1968 có thể thắm mang ý nghĩa nào đó nhấn gởi chính quyền Mỹ dưới thời TT Trump. Tổ chức "tri ân" ngay tại Dinh Độc Lập (cũng là mục tiêu của quân Giải phóng kế bên cạnh mục tiêu tòa Đại sứ Mỹ), họ muốn nhắc nhở điều gì đó trong mỗi bang giao quốc tế hiện đang đứng ở ngã ba đường Hoa - Việt - Mỹ. Đó là đối ngoại. Thế còn đối nội? Sau khi ra tay đánh gục "đồng chí X" và nhóm bộ sậu thân tín, mượn cơ 50 năm Mậu Thân, TBT Trọng "trình làng" gần hết những khuôn mặt cũ lẫn mới cao cấp nhất của Bộ chính trị và hàng trăm ủy viên Trung ương trước ống kính cho nhân dân và "đồng chí X" thấy. Nhìn lại, từ các ông trong bộ chính trị cho đến hàng trăm ủy viên trung ương hiện nay, có bao nhiêu ông bản thân tham dự chiến dịch Tết Mậu Thân 1968? Tuy nhiên, chiêu thức thanh trừng tham nhũng của ông Trọng tựa như cú sút thần sầu vào khung thành nhóm lợi ích. Cú sút này đem bằng vị thế tuyệt đối của ông Trọng hiện nay và đại hội đảng giữa kỳ. Ông Trọng cũng có thể thắm mang ý nghĩa nào đó cho các thế lực phản động - diễn biến trong đảng - diễn biến hòa bình rằng: đừng có giỡn với lò của tôi đang nóng.

Ý nghĩa chính trị lễ "tri ân" dù có đôi lẩy ý nghĩa chính trị nào đi nữa khi dội vào tâm lý quần chúng Việt Nam, nhất là quần chúng miền Nam từng có một bộ phận không nhỏ bao nhiêu năm đi dưới bóng cờ Mặt Trận, buộc họ phải suy nghĩ về "thời thế". Giới lãnh đạo MTDTGPMN nay đã già yếu hoặc về với đất mẹ, "Câu Lạc Bộ Kháng Chiến" linh hồn là Lê Hiếu Đằng cũng đã khuất, có chăng là hàng vạn binh sĩ Mặt Trận đầu đây tủi thân. Thế còn một bộ phận "không thể tách rời" là cộng đồng Việt Nam hải ngoại thì sao? Hầu như người Việt hải ngoại nào mỗi khi nhắc tới Mậu Thân 1968 đều nhớ tới hàng trăm vụ thảm sát bi thương ở Huế. Những hố chôn người khủng khiếp, những vành khăn tang còn phẳng phất, những linh hồn chưa được kê oan. Phải làm việc gì khác với "tri ân" có lẽ đáp ứng với lòng nhân đạo, nhân bản, nhân văn của con người Việt Nam bất kể ý thức chính trị, bất kể hoàn cảnh của quá khứ lịch sử, may ra mới thu phục nhân tâm trong ngoài trọn vẹn./

Lý Kiến Trúc
California 07/2/2018

Bài 2: **Bối Cảnh Nhân Sự**

Trận chiến cố đô Huế kéo dài 25 ngày đêm, từ 31/1/68 đến 24/2/1968. 25 ngày đêm đẫm máu và tàn bạo nhất trong lịch sử chiến tranh Việt Nam. Trận Mậu Thân cố đô Huế đã đi vào tâm thức đau khổ khôn nguôi không những của hàng vạn gia đình miền Trung đeo vành khăn sô mà lay động hàng triệu trái tim thương xót ưu lự về đất nước.

Nhắc đến Huế, hàng trăm hố chôn người, hơn 5000 thường dân bị giết man rợ và 1200 người mất tích vô tăm tích. Dù 50 năm qua rồi, nhưng các thế hệ sinh sau Mậu Thân 1968, họ vẫn tìm tòi, vẫn đọc sự thật của lịch sử. Họ sẽ nhìn lại. Họ sẽ khóc. Chắc chắn, họ sẽ nguyện rửa chiến tranh và tội ác.

Tết Mậu Thân Huế: Giờ G ấn định lúc 2 giờ 30 ngày 31/1/1968 tức rạng sáng mùng 2 tháng Giêng 1968 Tư lệnh Vùng I chiến thuật VNCH từ năm 1967-1972 là Trung tướng Hoàng Xuân Lãm người gốc Quảng Trị. Mậu Thân Huế diễn ra vào dịp Tết năm 1968 trong thời gian Tướng Lãm tổng chỉ huy Vùng Một.

Nhân dân Huế phải chắp tay lên đầu ngồi yên vào Tết Mậu Thân 1968.

Khó thể biết những mâu thuẫn chiến thuật giữa tướng Lãm và các chỉ huy trưởng Thủy Quân Lục Chiến (TQLC) Mỹ lúc bấy giờ ra sao, nhưng tướng Lãm không cho chiến đấu cơ Mỹ rải bom oanh tạc kinh thành. Quyết định này khiến TQLC khá khó khăn trong việc "giải phóng" kinh thành và giải tỏa các pháo đài cố thủ thông minh của quân Giải phóng. Có lẽ tướng Lãm là người Quảng Trị, không nhiều thì ít cũng một thời dấu ấn kỷ niệm với hoàng thành Vua Chúa triều Nguyễn. Hơn nữa, các đơn vị TQLC Mỹ quen trận mạc ở rừng sâu núi non hiểm trở, lần đầu

đánh nhau ở thành phố san sát nhà cửa và sinh mạng dân chúng, lòng quả cảm của binh sĩ TQLC đem lại cho họ nhiều thương vong tổn thất. Xe tăng hạng nặng M48, M50 không thể xoay sở thoải mái trong điều kiện chật hẹp và mục tiêu giới hạn bởi nhà cửa che khuất quân thù. Thế nhưng, buồn thay, sau trận Mậu Thân, tiếp theo là trận Hạ Lào 719 năm 1971, rồi trận Quảng Trị "Mùa hè đỏ lửa" năm 1972, tướng Lãm được tiếng là vị tướng không có tài cầm quân. Ông Lãm bị TT Thiệu cách chức cho về Bộ Quốc Phòng ngồi chơi xơi nước. Tướng Ngô Quang Trưởng lên thay. Cũng vào thời gian đó, mùa hè năm 1967, Bộ chính trị Hà Nội điều Ủy viên bộ chính trị Phạm Hùng vào Nam thay thế Đại tướng Nguyễn Chí Thanh đang là Bí thư Trung ương cục (thường gọi tắt là cục R) kiêm Bí thư Quân ủy Miền kiêm tổng chỉ huy các lực lượng vũ trang quân Giải phóng.

Mùa hè năm 1967, Đại tướng Nguyễn Chí Thanh người gốc Thừa Thiên, khi vượt Trường Sơn ra Hà Nội thảo luận với ông Hồ Chí Minh và Lê Duẩn Bí thư thứ nhất đảng CSVN về chiến lược cách mạng ở miền Nam trong giai đoạn mới đã ... chết "bất đắc kỳ tử". Đài phát thanh Hà Nội u buồn thông báo tướng Thanh chết vì bị nhồi máu cơ tim. "Mấy tháng sau, vào hôm trước khi ông lên đường vào Nam lần thứ 2, ba được Bác gọi vào ăn cơm chia tay, cơm xong phải đi gặp một vài người bàn nốt công việc. Không ngờ sáng sớm hôm sau ba mất. (Theo "hồi ức" Nguyễn Thanh Hà).

Tướng Thanh đối với miền Nam là cánh chim bằng, ông ra đi bất ngờ gieo bàng hoàng cho MTTDTGPMN và có 5 người con. Người con trai út là Thượng tướng CSVN Nguyễn Chí Vịnh, Thứ trưởng Bộ quốc phòng Việt Nam hiện nay. Dự luận nói rằng các cuộc thảo luận giữa tướng Thanh và Lê Duẩn xung khắc nhau về đường lối cách mạng miền Nam và kế hoạch kinh tế bao cấp ở miền Bắc. Ý của ông Thanh cho rằng với chủ trương bao cấp, hậu phương miền bắc sẽ không đủ sức chi viện cho miền Nam và chỉ ngửa tay xin viện trợ Trung Quốc. Hễ ngửa tay xin người ta thì người ta nói sao phải nghe vậy.

Chiến trường Huế

Tại Huế, các lực lượng phe Giải phóng bí mật xâm nhập người và vũ khí vào Huế nhanh chóng, họ chiếm giữ phần lớn các vị trí trọng yếu, các cơ quan nghị Tết, hoàng thành. Các cứ điểm này tọa lạc ở bờ bắc sông Hương, nơi có Đại nội, Kỳ đài, và tường quách dày cứng bao quanh quần thể di tích cố đô.

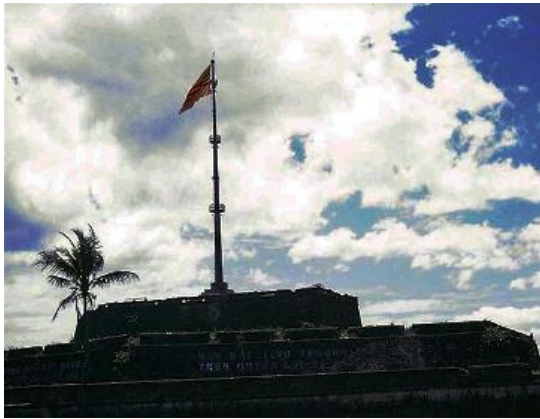
Các vị trí bờ tả ngạn sông Hương cũng bị tràn ngập bởi quân Giải phóng, họ cố thủ trong các cơ quan như Bệnh viện Trung ương Huế, Nhà thờ Phú Cam, chùa Từ Đàm ... và mỗi căn nhà biến thành một pháo đài.

Hữu ngạn sông Hương: Số 1. Đại Nội. Số 2. Ngọ Môn. Số 3 Kỳ đài Số 4. Cửa Hiền Nhơn. Số 5. Cầu Trường Tiền. Số 6. Phú Văn Lâu.

Ngày đầu tiên khi quân Giải phóng khai hỏa chiếm lĩnh các vị trí xung yếu trong thành phố, ngoài đồn Mang Cá do Đại tá Ngô Quang Trưởng tư lệnh Sư đoàn 1 Bộ binh làm bộ tư lệnh và bộ tư lệnh MACV ở cách đó

không xa, kể như quân Giải phóng làm chủ tình hình Huế. Các cánh quân chủ lực Bắc Việt tiếp viện vẫn ở ngoài rừng không tiến vào bên trong thành phố.

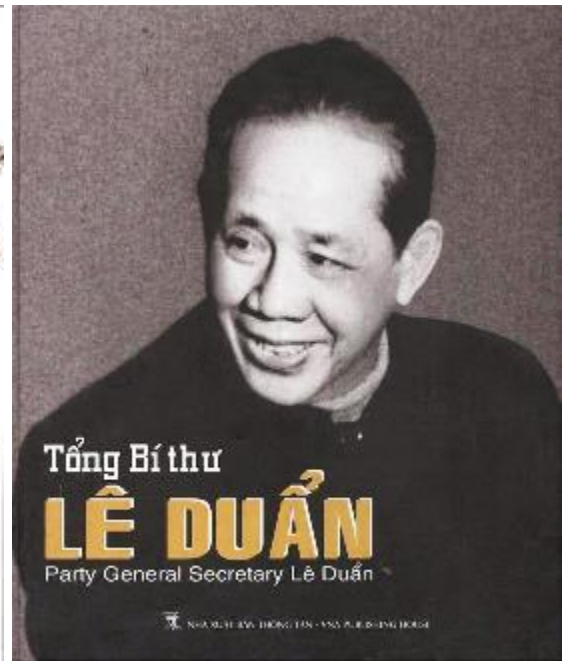
Về phía quân đội VNCH, ngày đầu bị bất ngờ có phần lúng túng. Bước qua ngày thứ hai, quân VNCH và quân Mỹ bắt đầu phản công, (trong loạt bài này, chúng tôi không viết về các trận đánh từ địa điểm này sang địa điểm khác), nhưng tính tàn bạo của trận địa lửa đạn qua con số thương vong đã nói lên sự thảm khốc trong các trận giao tranh, đến nỗi, các tư lệnh cao cấp nhất chiến trường phe ta (TQLC & VNCH) phải yêu cầu tướng Lâm hủy bỏ lệnh cấm oanh tạc mới từ từ chiếm lĩnh các chốt tử thủ của quân Giải phóng.

Một chi tiết bên lề khá thú vị về gốc gác nhân sự từ giai đoạn chuẩn bị đến mặt khẩu "Tiến lên! toàn thắng ắt về ta" khai hỏa lệnh tổng tiến công và nổi dậy ở Huế; các nhân vật liên quan như: ông Hồ Chí Minh, quê hương ở Nghệ An; ông Lê Duẩn quê hương ở Quảng Trị; ông Võ Nguyên Giáp quê hương ở Quảng Bình; ông Nguyễn Chí Thanh quê hương ở Thừa Thiên; ông Phạm Hùng quê hương ở Vĩnh Long; ông Lê Khả Phiêu quê hương ở Thanh Hóa; ông Nguyễn Hữu Thọ quê hương ở Long An, bà Nguyễn Thị Định quê hương ở Bến Tre... ông Hoàng Xuân Lãm quê hương ở Quảng Trị, ông Ngô Quang Trưởng quê hương ở Bến Tre.

Nguyên tổng bí thư CSVN Lê Khả Phiêu từng là người chỉ huy một trung đoàn trong Mậu Thân Huế (lúc đó chưa lên Thượng tướng).

Năm 1967, ông được điều động cùng Trung đoàn 9 vào chiến trường Trị Thiên, làm Chính ủy Trung đoàn. (1) "Toàn thắng ắt về ta" trên khắp chiến trường đã mang về cho Hà Nội trên một trăm ngàn binh sĩ MTDTGPMN bỏ mạng sa trường trong mùa Xuân Mậu Thân.

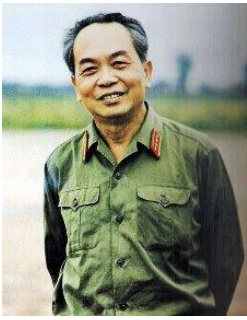
Lieutenant General Hoàng Xuân Lãm, I Corps commander; General thứ thứ nhất Cao Văn Viên of the ARVN general staff; Major General Ngo Quang 1960 - 1976, Trương (Lam's replacement) (far right); with U.S. Army Lieutenant từ khi ông General Richard G. Stilwell. quyền.

Lê Duẩn, người gốc Quảng Trị, Bí

Bộ chính trị đảng CSVN từ năm

quyền lực chỉ sau Hồ Chí Minh, nhưng

Hồ chết năm 1969, Lê Duẩn nắm trọn

1

2

3

4

5

1. Đại tướng CSVN Võ Nguyên Giáp, người gốc Quảng Bình, Đại tướng đầu tiên, Tổng tư lệnh của Quân đội Nhân dân Việt Nam,
2. Đại tướng CSVN Nguyễn Chí Thanh, người gốc Thừa Thiên, Bí thư Trung ương cục, Bí thư Quân ủy Miền kiêm tổng tư lệnh các lực lượng vũ trang quân giải phóng miền Nam từ năm 1964 đến năm 1967 (sau khi Nguyễn Văn Linh tự Mưu Cúc bàn giao).
3. Đại tướng CSVN Nguyễn Chí Thanh ngồi ngang hàng với Ct Hồ Chí Minh tại Đại hội Đảng bộ Quân đội năm 1960. Ngôi sao Nguyễn Chí Thanh người hùng Nam Bộ chỉ sau ngôi sao Võ Nguyên Giáp người hùng Điện Biên Phủ.
4. Phạm Hùng, người Vĩnh Long, Ủy viên Bộ Chính trị. Từ năm 1967, Phạm Hùng thay thế tướng Nguyễn Chí Thanh ở miền Nam làm Bí thư Trung ương Cục miền Nam (1967-1975), Chính ủy Các lực lượng vũ trang giải phóng miền Nam. Trong Chiến dịch Hồ Chí Minh, ông làm Chính ủy Bộ chỉ huy chiến dịch. Chức vụ này còn vượt qua Đại tướng Văn Tiến Dũng, tác giả sách "Đại thắng mùa xuân".
5. Luật sư Nguyễn Hữu Thọ, người Long An, năm 1962 Nguyễn Hữu Thọ được bầu làm Chủ tịch Mặt trận Dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam trong Đại hội lần thứ I.

Nguyễn Thị Định

6. Nữ Thiếu tướng Nguyễn Thị Định, người gốc Bến Tre, đầu năm 1960 là một trong những người lãnh đạo Đồng khởi Bến Tre. Năm 1965 Phó Tư lệnh quân Giải phóng miền Nam.

Tồn thất của Bắc Việt và Mặt Trận?

Một nguồn sử liệu chính thức của Việt Nam là Lịch sử Đảng Cộng sản Việt Nam, tập 2 - 1954-1975, Nhà xuất bản Chính trị quốc gia, Hà Nội, 1995. Theo sách này, "111.306 cán bộ, chiến sĩ lực lượng vũ trang và chính trị ở miền nam đã hy sinh và bị thương, hàng vạn quần chúng cách mạng đã ngã xuống". Còn tài liệu của Cục tác chiến năm 1969 cho biết 44.824 người hy sinh và 61.267 bị thương. (theo BBC)

Chưa kể đến con số thường dân bị tàn sát trong suốt thời gian 25 ngày Bộ đội Bắc Việt và quân Giải phóng miền Nam chiếm lĩnh cố đô Huế, theo báo cáo được cho là khả tín của Riêng phúc trình của Bộ Chỉ Huy Cảnh sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế (theo ông Liên Thành) gửi cho Đại Tá Tỉnh Trưởng Lê Văn Thân, gửi cho ông Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia Vùng I, và gửi vào Bộ Tư lệnh Cảnh Sát Quốc Gia tại Sài Gòn, con số nạn nhân là: 5327 người bị Việt cộng giết, 1200 người mất tích vĩnh viễn, hoàn toàn không có tin tức, cũng không để lại một vết tích nào cả. Con số 5327 bị giết là thường dân có thể kiểm chứng được, nhưng con số 1200 người mất tích vĩnh viễn, cho đến nay không có một tin tức nào về những người này thuộc thành phần nào, phe nào, lực lượng nào? Có thể là họ thuộc các cơ sở phe của Tướng Nguyễn Chí Thanh ở Huế chăng? (Xin nhắc lại, tướng Thanh người gốc Thừa Thiên).

Một số ý kiến cho rằng "Tướng Thanh từng ủng hộ việc giảm hoạt động ở Nam Việt Nam và tiến hành một cuộc chiến kéo dài hơn để làm người Mỹ mỏi mệt. Đại tướng Võ Nguyên Giáp rõ ràng ủng hộ kế hoạch này, nhưng lãnh đạo Bắc Việt kiên quyết kết thúc cuộc chiến bằng một trận đánh lớn"./

Lý Kiến Trúc
California 08/2/2018